

نقش طبیعت و تأثیر سبک کار فیلمسازان پیشتاز سوئد در

تکوین سینمای برگمن

رتا گیتی و خیلای اشانی

پیشگفتار

در ارزیابی دوره کوتاه و درخشان سینمای سوئد، متقدّمین معتقدند که تأثیر و سترنهای آمریکائی - بخصوص کار «توماس این» (۱) و «گریفیت» (۲) - کارگردانان سوئدی را به بهره‌گیری از زمینه (۳) کوهها، جنگلهای تاریک و چمنزارهای آفتابی رهنمون کرد. (روشی که یوسیله ویکتور شواستر (۴) و موریس استیلر (۵) توسعه یافت).

اما در کارهای «توماس این» و «گریفیت»، رابطه‌ای بین بشر و طبیعت وجود ندارد، جای طبیعت

صرفاً در حد یک زمینه و عامل فیزیکی برای اتفاقات است. مثلاً فیلم «نانوک» (۶) اثر «رابرت فلاهرتی» (۷) یک اسکیمو را در سرزمین سفیدش نشان میدهد که با تمام قوا میکوشد به جنگ با طبیعت و هم‌آلودگی که او را احاطه کرده است، بپردازد، چون معتقد است انسان باید یا حاکم بر طبیعت گردد، و یا محکوم آن شود، در صورتیکه در فیلمهای سوئدی طبیعت و انسان بر یکدیگر اثر می‌گذارند و درهم ادغام میشوند. فیلمسازان سوئدی بخاطر محیط خشک و کوهستانی شمال اروپا و

دشواری‌های زندگی در چنین محیطی، قهر طبیعت را بصورت تمثیلی شکست انسان در مقابل دشواریهای محیط زیست - نشان داده‌اند.

«تأثیر سبک کار فیلمسازان قدیمی سوئد در تکوین سینمای برگمن»

در اینکه سینمای برگمن سینمالیست ویژه خودش کمترین تردیدی نیست، زیرا هرگز دنباله‌رو شیوه‌های شناخته شده نبوده است. اما اگر سینمای او ملهم و مدیون کسانی باشد، بی‌تردید این افراد، «ویکتور شواستر» و

«موریس استیلر» فیلمسازان پیشتاز سوئد خواهند بود.

«ویکتور شواستر» که در فیلم مشهور برگمن - «توت فرنگیهای وحشی» - نقش دکتر «ایزاک بورگ» را بصورت ماهرانه‌ای ایفاء کرده، کارگردان شهیر سوئد بود که در سال ۱۹۷۲ درگذشت. زمان شهرت «شواستر» و «استیلر» مصادف با جنگ جهانی اول بود، این دو قبل از آنکه به جهان سینما روی آورند، کارهای تئاتری میکردند، در نتیجه هنگامی که فیلم‌سازی پرداختند آنقدر مجرب و متبحر شده بودند که لااقل در رهبری

۱۳۳۰

۳۴۰

هنرپیشه‌هاشان استاد باشند . سبک کاری که آنها - در سینما - برگزیدند ، يك سبک ویژه سوئدی است ، که «بدبینی رمانتیسیم» (۸) نام گرفته است .

بیرون این سبک انسان و طبیعت را جزء لاینفک یکدیگر میدانستند ، از این رو فضای فیلمهایشان را بیرونی (خارجی) و باز انتخاب میکردند تا طبیعت را بهتر و بیشتر بنمایانند .

بهره‌گیری آنها از طبیعت صرفاً بمنظور نشان دادن یک زیبایی فریبنده نبود ، بل میخواستند طبیعت را بعنوان يك عنصر زنده و جاندار مطرح سازند ، به این جهت از کلیه عوامل طبیعی مثل باد ، باران ، رعد ، برق ، کوه ، دریا ، جنگل و ... استفاده میکردند .

واژه‌های دو نیز معنای فیلمهایشان شکل خیره کننده‌ای پیدا میکرد ، که در پوششی از وهم واضطراب غوطه‌ور بود . (او از این نظر شاید تا حدودی قابل قیاس با نقش طبیعت در آثار «ویلیام شکسپیر» باشد) - سوره اینگونه فیلمها غالباً از نولهایی «سلمالاگروف» (۹) اقتباس میشد که خط اصلی پرخورد بین عشق جسمانی است با عوامل اجتماعی که ریشه و بنیادش بر افسانه‌های قدیمی و کهن سوئد است .

در این سبک ، «عشق» و «نیروی زندگی» دو قانونی است که طبیعت پیوسته از آن پیروی میکند ، و این دودیده‌هائیس که حاکمیت طبیعت را بر انسان تحمیل می‌سازد . حاکمیتی که سرانجام به تخریب ارزشهای انسانی می‌انجامد .

نشانه این طرز تفکر در قهرمانان این فیلمها به نحویت که در دره‌ها گناه میکنند و پرفراز قله‌ها توبه . اما آنچه در فیلمهای سوئدی بیشتر مفهوم است تاکید بر عشق فیزیکی و عداوت دوتنی آدمهاست .

آدمها پیوسته بین دو قطب «رمانتیسیم» و «بدبینی» در نوسان است .

«رمانتیسیم» مظهر عشق است و «بدبینی» اعتقاد است که بشر را به تخریب رهنمون میکند .

این شیوه اول بار در فیلم **The Outlaw and His Wife**

ساخته «شواستروم» نمود میکند . به این صورت که : دو انسان عاشق که اجتماع طردشان کرده به کوهستان پناه می‌برند و تنهایی خود را بنا طبیعت بگر بر می‌سازند .

فیلم یاد شده از ارتباطات بشر و طبیعت اسرار آمیز بهره میگیرد که بیانگر وابستگی بشر به طبیعت است .

در فیلمهای بعدی «شواستروم» و «استیلر» عامل عرفان به نحو چشمگیری بروز میکند . نمونه‌اش **Sir Arnes Treasure** ۱۹۱۹ - ساخته «موریس استیلر» و «ارابه فانوم» ۱۹۲۰ است - که این یکی در قالب افسانه‌های ترون وسطایی ، خرافات و مسائل ماوراءالطبیعه را مطرح می‌سازد .

سراسر این فیلم را طبیعت بگر پوشانده ، و فضایی را ترسیم میکند که بعدها اساسی فیلمهای برگمن را تشکیل میدهد . برای مثال ، بچشد نمونه از فیلمهای او اشاره میکنم :

الف - «مهر هفتی»

این فیلم که قالبی افسانه‌ای دارد با نمای آسمانی مملو از ابر - های طوفانزا ، روبرویی جنگلی خاموش ، آغاز میشود ، و آنگاه باد شدید وزیدن میگیرد ، و صدای شیهه اسبان فضای ساکت و پر هراس جنگل را می‌شکافد و پرندگی شکاری با حالتی تشوم ظاهر میشود و در فضای بی‌حرکت میماند ، (تصویر ثابت میشود) .

ناگهان سکوتی رها و آواز پلنگ فضای تاریک جنگل حکمفرما می‌گردد و تصویر سیاه مرگ بر سر انسانی تنها سایه می‌افکند (۱۰)

به این شکل برگمن از نمادهای طبیعت ، در ایجاد فضایی مملو از ترس واضطراب - به نشانه نیروی ماوراءالطبیعه - بهره میگیرد .

ب - «چهره»

فیلم «چهره» نیز قالبی افسانه‌ای دارد و شروعش در پهنه جنگل تاریک و مه گرفته ایست که در پوشش سکوتی جادویی فرو رفته ، سکوتی که با صدای کشدار کالسکه‌ای کهنه ، تدوینا در هم

می‌شکند .

لحظه‌ای بعد سرنشینان این کالسکه ، که همه اعضاء يك گروه شعبده باز هستند ، جسد مدهوش مردی را در زیر شاخه‌های درختان جنگلی پیدا میکنند .

ج - «همچون دريك آینه»

فیلم «همچون در يك آینه» با نمای درباری مسطح و آرام ، آغاز میشود که آسمانی تیره و ابرآلود را در خود منعکس کرده است ، دریائی که نماد است از آئینه ، آینه‌ای که لکه های تیره ابر شفافیش را به کدورت بدل کرده است -

سایر فیلمهای برگمن نیز مملو از اینگونه فضا هاست . نمونه‌اش «چشمه باکرگی» است که سوره‌اش از افسانه‌های قدیم سوئد گرفته شده ، این فیلم در فضای جنگلی تاریک و در پناه معبدی قدیمی ، نمایشگر يك قتل فجیع است . یا صحنه‌ای از فیلم «توت فرنگیهای وحشی» که در فضای جنگلی اسرارآمیز که درختهایش از بن بریده شده و پوشیده از برگهای زرد و پوسیده است - و در سایه مهمانی رنگ پریده یا چهره درشت پرفسور «ایواک بورگ» روبرو میشود ، که در نهایت دومانگی شاهد تجاوز مردی به همسرش است .

در صحنه دیگری از همین فیلم «هنگامیکه «هکتور بورگ» در راه سفرش توقف میکند» با فضایی دوررو میگردیم که آسمانی گرفته در آبروی دارد و همه چیز را در هاله‌ای از ابهام و تیرگی فرو برده است ، فریاد مرغان دریائی محیط این فضای جنگلی را برگردانده و سانه‌های وهم انگیزی پیوسته نمایان و پنهان میشوند .

هنگامی که پرفسور «بورگ» برای دیدن مادرش مازم عمارت سکوتی او میگردد ناگهان صدای غرش رعد بلند میشود و خبر از انقلاب هوا میدهد ، شدت نورهام تدوینا کم میشود و به زردی مانی بدل میگردد و به این نحو برگمن دگرگونی فضا و حوادث تازه را بتماشاکر القاء میکند .

برگمن بابهره‌گیری از طبیعت ، به يك فضا سازی خیره کننده و

جادویی دست یافته ، فضایی که پیوسته هراس و وحشت انسان را در خود نهفته دارد ، این فضا در حکم عنصر جاندار است که بر ارضی میتواند خواست برگمن را بر آورد و احساساتش را به تماشاگر منتقل کند ، و از طرفی نماد نیرویست ابدی که حاکم بر سرنوشت بشر است و از اینجاست که سبک کار او - بانام ویژگیش شباهت نزدیکی بکارهای «موریس استیلر» و «شواستروم» - بدبینی رمانتیسیم - پیدا میکند ، نشانه‌های مشترک این دو سبک از این قرار است :

- ۱ - بهره‌گیری از مضامین عرفانی .
- ۲ - بکارگرفتن افسانه های قدیمی سوئد .
- ۳ - بهره‌گیری از طبیعت و عوامل آن ، در حد عنصری جاندار که پیوسته با انسان در مقابله است .

۴ - توجه و تاکید بر استوار و استحکام شخص بازي **Personage** و گاه بررسیش از نقطه نظرهای روانی .

علاوه بر اینها موقعیت و شرایط خاص برگمن ، تقریباً مشابه وضعیت «شواستروم» و «استیلر» است ، زیرا هر سه سوئدی هستند و هر سه با باری غنی از فرهنگ و تجارب شائری به سینما قدم گذارده اند .

اما با اینهمه متکبران واقعیت نباید بود که ، سینمای برگمن را نبوغ و خلاقیت هنرمندانه‌اش شکل بخشیده و بارور کرده است .

نقش «شواستروم» و «استیلر» در تولد سبک بدیع و بکر او تنها در يك حد الهام بخش است -

(بخشی از فصول سینمای برگمن) **دیماه ۵۱**

1. Thomas Ince.
2. D. W. Griffith.
3. Background.
4. Victor Seastrom.
5. Morris Stiller.
6. Nonook of the North.
7. R. Flaherty.
8. Romantic Pessimism.
9. Selma Lagerlöf.

نویسنده شهیر سوئد ۱۸۵۸-۱۹۴۰
۱۰ - رجوع شود به ابتدای کتاب مهر هفتمنوشته اینگمار برگمن ترجمه هوشنگ ظاهری - صفحه ۱۰ و ۹